

beskikket censor, med intern censor og med ren lærerbedømmelse – efter de forskellige stofområder og prøveformer i uddannelserne. Hensynet til de studerendes retssikkerhed og til samfundsinteressen i bedømmelsernes rigtighed må under alle omstændigheder have stor vægt i de konkrete overvejelser om eksamensreglerne, men man finder det ønskeligt at kunne anvende smidigere, mere nuancerede og som helhed mindre ressourcekrævende ordninger, end styrelseslovens § 2, stk. 4, for øjeblikket tillader.

Ministeriet har af ressourcegrunde midlertidigt accepteret, at censorordningen ved visse skriftlige prøver praktiseres sådan, at der kun medvirker (intern) censor, hvis den studerende udtrykkelig ønsker det, eller hvis prøven efter lærerens bedømmelse ikke er bestået. Sådanne ordninger – der giver de studerende forsvarlige garantier, og som eventuelt kan kombineres med stikprøvekontrol af lærerbedømmelserne ved ministerielle censorer – vil ikke kunne opretholdes udover en kortere tid med den nugældende lovbestemmelse.

Til nr. 2. (Om § 36).

Bestemmelserne om behandling af eksamensklager stammer i det væsentligste fra en betænkning, der blev afgivet i 1971 af et udvalg under Rektor-kollegiet for de højere uddannelser. Betænkningens forslag er imidlertid udvidet i styrelsesloven, navnlig sådan at de foreskrevne ankekommissioner kan tage stilling, ikke blot til prøvens forløb og lignende »ydre« forhold, men også til karaktergivingen, altså selve den faglige bedømmelse.

Nærmere bestemmelser om klagebehandlingen findes i bekendtgørelse nr. 635 af 13. december 1973 om visse forhold i forbindelse med censorers medvirken ved bedømmelse af eksaminer på de højere uddannelsesinstitutioner, som denne er ændret ved bekendtgørelse nr. 51 af 12. februar 1980. Undervisningsministeriet har i årenes løb fået forelagt en række fortolknings- og andre tvivlsspørgsmål og arbejder på denne baggrund med udkast til en ny bekendtgørelse, hvori sådanne problemer søges afklaret ved generelle regler.

Muligheder for at løse de problemer og tvivlsspørgsmål, der har vist sig i praksis, indskrænker sig imidlertid til supplerig, uddybning og præcisering af lovens regler, mens der med de udførlige regler i styrelseslovens § 36 ikke er grundlag for at tage det spørgsmål op, om der kunne findes et enklere klagesystem, der alligevel indeholder tilstrækkelige garantier for rigtige afgørelser. Undervisningsministeriet anser det nuværende klagesy-

stem for så ressourcekrævende, at overvejelser om en forenkling er nødvendige i forbindelse med udmøntningen af den seneste spareplan.

Dertil kommer, at selve klageordningen i lovens udformning er blevet udsat for en kritik, der navnlig hænger sammen med, at ankekommissionerne kan vurdere selve karaktergivingen og kan ændre karakteren, sammenholdt med, at studerende kan udpeges til ankekommissionsmedlemmer, og at det også i praksis er almindeligt, at et af medlemmerne af en ankekommission er en studerende.

Undervisningsministeriet finder det ønskeligt, at *hele klageordningen tages op til overvejelse samtidig med eksamenssystemerne*, således at de garantier for bedømmelsens rigtighed, der indgår i begge systemer, ses i sammenhæng, og således at klageinstanser og disses sammensætning og beføjelser vurderes ud fra denne sammenhæng og ud fra de erfaringer, man har gjort med den hidtidige ordning for de højere uddannelser. I debatten om ankekommissioner er det spørgsmål blevet rejst, om de samlede »retssikkerhedsordninger« i disse uddannelser – flere eksamensforsøg, censorsystem, klagesystem – går ud over det begrundede og rimelige. Undervisningsministeriet har ikke for øjeblikket grundlag for at vurdere dette spørgsmål, da ankekommissioners afgørelser jo efter loven ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed og derfor normalt ikke forelægges for ministeriet. Men hvis de udførlige klage regler i styrelsesloven ændres til den foreslåede bemyndigelse, vil man lade den fremtidige klageordning indgå i kommissoriet for det kommende udvalg om eksaminer.

Bag ønsket om en hjemmel til at fastsætte regler om eksamensklager for de højere uddannelsesinstitutioner uden de bindinger, som følger af § 36 i styrelsesloven, ligger altså både ressourcemæssige og indholdsmæssige grunde.

Selvom ændringen bliver vedtaget, kan der ikke ventes gennemført større ændringer i klageordningen, før det kommende udvalg har afgivet indstilling.

Alligevel finder undervisningsministeriet det vigtigt, at ændringen af § 36 gennemføres nu sammen med ændringen af § 2. Dels vil dette give mulighed for, at udvalget kan arbejde med eksamens- og klagespørgsmål som et sammenhængende problemsæt med rimelig sikkerhed for, at sammenhængen kan opretholdes ved gennemførelsen, dels ser ministeriet gerne, at der kan indføjes en fælles – enklere – eksamensordning for institutionerne under styrelsesloven og andre videregående uddannelsesinstitutioner, uden at man skal afvente behandlingen af et lovforslag.